

Knut Pene

J-3

Da va ain kar pao Våss so dai kadla fy Tause. Han va
bykt so ait kvinnfålk dao. Å so han i arbai pao ain plass
å so va da ain dag dai skulde va tile uppe å slao, å so ~~xx~~ ^{spore} mannen
te drenjen sin: "Ha du vå so tile uppe du# so han Knut; ~~xxx~~ sa n#.
Nai, sa drenjen, han hadde ikkje da nettupp. Nai, han Knut æ
æ nett so da staor i bibilen han, da va ikkje den kvinde sår oppe
æ fyr da endao æ dag.

So va dar ain ---

Han gamle Ådd Kløve, stortingsmann, va bekjent fy sine
kvikke svar å komiske svar stundo. So kām han Mykjedl, husmannen
han va matlausu
hans, ai gong/å ba um han ikkje kunde fao ærlite kjøt. Nai, æ
du Mikkjel i skojs, sa n Ådd Kløve, jau du lyta fao ait bain, sa n.

gulu

Knut Pene

J-3

Ja, ^a ~~de~~ va ain ondele skrue pao Vass so dai kadla fy
^a Osaruddjen. Han va foddu pao ait plass so dai kadla Osen, a
naor dai saog denna ^e karen uti vejen ^(d) ~~dar~~, so kam ^{nu} han saint ^{EF} ~~ruddjende~~
so dai kunde ^d ~~leda~~ ^{da} ~~marke~~ te han lang ^u ~~veg~~. Ain dag, da va fyre
mi ti, da faekk dai sjao han kam pao almanvejen. A dao va han
so annigu so skul ^{de} da va ^o eld i revene pao an. A ^{so} ^{sporde} ^{han} ^{han}
~~far~~, "Vai ka ^o ~~da~~ du Ola springu ette i dag," sa n. "H^e spring
ette veje, ^o ~~eg~~, vai ^o ~~eg~~," sa Osaruddjen.

So va da dao han va kamme ^{nu} pao ain gar dar da satt fleire
a snakte, a dai snakte te Osaruddjen ag, a han hadde dao gave
ait ^{ao} sine ^{koqiste} ~~tax~~ lokaniske svar. So sa kane i huse, "Du burde ^u ~~ga~~
dan studerande vejen, du Ola," sa ^o. "H^e? Studera ^{eg}? Ja, han
han ^{atte} sa da me ^o ~~meg~~, han, du skulde ^o ~~vatta~~ ^o ~~prest~~, du Ola. Men so sa
^o ~~eg~~ da te han ^o ~~eg~~, du ska ^{skulle} ~~ikke~~ gripa so juot inn i vikten ^o ~~ite~~ du
far, sa ~~eg~~. "

So skulde han Ola prova te ~~taxx~~ a ha plasse ette far-
^o ~~aldre~~ sine, a so hadde han noko smale so han skulde ^{fua} ~~fare~~. Naor
va ^o ~~oren~~ dao kam, so sporde ^o ~~falkje~~ han ^o: Du ha ^o ~~vai~~ ^o ~~fenne~~ ^o ~~manje~~ lamb
^{Ola} du i vaor, sa dai. Lamb, ^o ~~ha~~ ^o ~~kje~~ ^o ~~hert~~ at ^o ~~varene~~ ^o ~~lamba~~, sa
Osaruddjen.

Knut Pene (Version as corrected after conference with speaker)

J-3

Ja, da va ain ondele skrue pao Væss so dai kadla fy Osaruddjen. Han va føddu pao ait plass so dai kadla Osen, å ~~an~~ naor dai saog denne karen uti vedjen dar, so kámm han saint ruggande so dai kunde ~~an~~ ledja mártje te han langu væg. Ain dag, da va fyre mi ti, dao faskk dai sjao han kám pao almansvejen. Å dao va han so annigu so skulde da væ æld i røvene pao an. Å spore so nokkon han, "Nai ka æ da du Ola springu so ette i dag," sa n. "Hæ? Eg spring ette veje, æg, vait æg," sa Oseruddjen.

So va da dao han va kámmen pao ain gar dar da satt flaire å snakte, å dai snakte te Osaruddjen æg, å han hadde dao gåve ait tao sine lokanzike svar. So sa káno i huse, "ÅDu burde ga dan studerande vejen, du Ola," sa o. "Hæ? Studera'æg? Ja, han far han sa da mæ mæg, han, attu du skulde vatta ~~prxxx~~ prest, du Ola. Men so sa æg da te han æg, du ska kje gripa so jupt inn i viktighaitæ du far, sa æg."

So skulde han Ola prøva te å ha plasse ette færelde sine, å so hadde han nokko smale so han skulde fæa. Naor vaoren dao kámm, so spore fáltje han: "Du ha væl fænje mandje låmb du Ola i vaor," sa dai. "Låmb -- hæ -- æg ha tje hæurt at værne ið lamba", sa Osaruddjen.

Knut Rene

J-4

....færtelja historia um hittfáltkje. Eg kunde no
færtelja um da á, men da kunde kamma te á vaitta fār persónlẽ.
Ai gong, da fysta eg huksa um ait jolplag, dao va eg en fira
aar gammadl á eg a laog i senja á dao vakna eg upp á hære kor
dai skraolte framme þao so rétta
gálve, á ~~xxxxxxx~~ eg meg upp á skulde sjao
ka so fyrejekk seg dar, á dar danste dai a dar druste dai þao.
Á dai tok seg vel ain drammm áq ténkje eg, fy dai skulde ha liv
i laje i jolne. Á næsta gánja eg huska um jola, eg laog borti
sænja, eg va vel fæm saks aor gammadlu, dao hæur eg nokon so
helt þao á snakka so mytkje framme. ~~xxxxxx~~ Á so raiste eg meg
upp i sænja á skulle ská ka detta/va fār noko. Þao sat far á
leste i huspástidl ain juledaksmargo.

(Tusser og historier om dem?) Ja, da va manje his-
toria me hæure om tussa á alt slaks spökelse. Men han far likte-
stakje at me skulde háira þao da fy at da kunde jera áss mårkrædie,
mæinte han. Á dar va ^{Hambon kema} a þao nabokána vār, á dai vilde jedna
færtelja um ka dai hadde sétt, á dai hadde sétt fyrefar-- (Hva
er det?) Da æs naor nokon so kjeme te á dair i grænda--dai æ
faije, sa dai. Da künde træffa kansje ~~et~~ dai saog ai kraoka,
eldu ain svartu fogel so sette seg þao takje utanfyrait hus,
so sa dai at da æ nokon so æ faigu dar i huse, skulde dai snært.

Knut Bene (version as corrected after conference with speaker)

J-4

.....færtälja historia um hittfältje. Eg kunde no færätälja um da ág, men da kunde kamma te á vatta fær ~~xxx~~ þersonlæ. Ái gáugg, da fysta æg huksa um ait jolalag, dao va æg en fira aor gammadlu á æg laog i sánjæ á dao vakna æg upp á hæure kor dai skraolte framme þao gálve. Á so ratta æg mæg upp á skulde sjao ka so fyrejekk seg dar, á dar danste dai á dar dr^euste dai þao. Á dai tok sæg væl ain dram æg, tæntje æg, fy dai skulde ha liv i laje i jolne. Á nasta gánjæ æg huksa um jolæ, æg laog borti sánjene, æg va væl fem sæks aor gammadlu, dao hæur æg nokkon so hælgt þao á ~~snakka~~ snakte so mytje framme. Á so raiste æg mæg upp i sánjæ á skulde sjao ka detta hær va fy nokko. Dao sat han far á las i husþástidl sin juledaksmárgodn.

(Tusser og historier om dem?) Ja, ~~xx~~ da va mándje historia me hæure um tussa á all slaks spótjelse. Mon han far likte tje at me skulde háira þao da fy attu da kunde jera áss myrkredde, mainte han. Á dar va ~~snakka~~ nabokánena vaora, á dai vilde jedna færätälja um ka dai hadde sætt, á dai hadde sætt fyrefar--

(Hvax er det?) Da æ naor nokkon so tjæne te ~~xxx~~ á dáir i grándne-- dai æ faidje, sa dai. Da kunde træffa kanskje attu dai saog ei kraoka, ældu ain svartu fugl so sætte sæg þao tatje utanfyre ait hus, so sa dai at da æ nokkon so æ faigu dar i huse, á skulde dáir snart.